

Jørgen Mejer in memoriam

af Chr. Gorm Tortzen

Universitetslektor, dr. phil. Jørgen Mejer døde mandag morgen den 7. september, 67 år gammel. Når man tænker på, at han som teenager med diabetes fik stillet en levetid på højst 40 år i udsigt, må man sige, at han har sprængt alle rammer. At sprænge rammer var et af de mest karakteristiske træk ved Jørgen. Han koketterede sidste år med, at han havde været ansat i statens tjeneste 40 år - og samtidig er han nok den mest omkringfarende og udadvendte danske klassiske filolog i mands minde. Københavns Universitet var hans faste omdrejningspunkt, men det forhindrede ham ikke i at flytte sig endog meget langt væk fra den hjemmebase, som gennem tiderne skiftede navn fra Institut for Klassisk Filologi og Institut for Græsk og Latin til Saxoinstituttet, afdeling for Græsk og Latin.

Hans fascination af antikken gik helt tilbage til gymnasiet, hvor den navnkundige lektor Aage Kragelund var Jørgens lærer og forbillede, og deres venskab fortsatte i studieårene og resten af Kragelunds lange liv. Efter en uddannelse, der som noget ganske uvant i de tider omfattede eksaminer i USA, gjorde Jørgen universitetskarriere i København med speciale i antik filosofi fra de førsokratiske filosoffer over hellenismens skolefilosofi til senantikken filosofihistorie. Han disputerede i 1978 med *Diogenes Laertius and his Hellenistic Background* og fulgte dette spor gennem hele livet, hvilket resulterede i en lang række artikler til internationale filosofihistoriske værker.

I det nordiske Platonselskab har han som generalsekretær og senere præsidiemedlem ydet en stor indsats for den antikke filosofiske tradition i Norden, og det var under hans auspicer, at et af Platonselskabets mest vellykkede symposier fandt sted i Athen i sommeren 2003.

Jørgen Mejer var meget optaget af formidlingen af den græsk-romerske kultur uden for universitetsmiljøet. Det viste sig i hans livslange engagement i Folkeuniversitetet, hvor han repræsenterede de klassiske fag og underviste i alle mulige antikke emner med tilknytning til oldtiden. Han var også initiativtager til Åbent Universitet i København og underviste dér i mange semestre.

Blandt hans andre udadrettede aktiviteter bør også nævnes, at han sammen med Minna Skafte Jensen skrev en hel antik litteraturhistorie i Hans Hertels *Verdenslitteraturhistorie* (1985) og sammen med Søren Ulrik Thomsen levererede både Sofokles' *Kong Ødipus* (1990) og Euripides' *Fønikerinderne* (1998) til opførelse på Det kongelige Teater.

Alt dette foregik samtidig med, at han underviste de græsk- og latinstuderende i København og udviklede helt nye fag og undervisningsformer: *Antik kultur* og *Antikken i europæisk kultur* er begge fag, som Jørgen har skabt og udviklet. I sommerferien underviste han i latin på University of Maryland, hvor han fik den række kolleger og nære venner, der sammen med danske venner bidrog til festskriftet *Noctes Atticae* på hans 60-års fødselsdag i 2002. Jørgen Mejers udlængsel bragte ham så langt som til Kina, hvor han i et semester underviste i antikfilosofi med et (efter hans eget udsagn) ganske hæderligt resultat.

Det er næppe forkert at sige, at Jørgen så tilbage på direktørposten ved Det danske Institut i Athen (2001-2003) som de bedste år i hans liv. Han havde stadig et (efter hans målestok) godt helbred, og han udnyttede sine sociale og videnskabelige evner til at skabe et enestående kulturelt miljø. Det gjaldt både i samarbejdet med danske og græske myndigheder, hans omsorg for stipendiater på instituttet, kontakten til fastboende danskere og den venlige modtagelse af alle slags gæster fra gymnasieelever til direktører i landbrugets afsætningsråd.

Jørgen var altid i gang med et eller andet stort projekt. I de sidste fem år har det været en nyoversættelse af hele *Corpus Platonicum*, som han med vanlig overtalelsesevne fik mig inddraget i. Det begyndte med en Platonantologi til oldtidskundskab *Kend dig selv* (2000) og udviklede sig til et igangværende oversættelsesprojekt, hvori 30 filologer i alle aldre deltager. Bind 1 er netop trykt, og heldigvis nåede Jørgen at se det første resultat og konturerne af hele værket.

Et dansk mundheld siger, at man ikke skal brænde sit lys i begge ender. Det gjorde Jørgen, og det gjorde han klogt i. Når sagkundskaben siger, at ens livlys har kort brændtid, gælder det om at udnytte den, og det gjorde Jørgen så sandelig, selvom brændtiden viste sig at være betydeligt længere end først antaget.

Trods de følger af sukkersygen, som i de senere år var meget plagsomme for ham, hørte man aldrig en beklagelse eller en bekymring. Det var snarere os andre, der var bekymrede – i øvrigt til ingen verdens nytte. Jørgen traf sine egne valg og lyttede sjældent til andres forsøg på at få ham til at skrue lidt ned for blusset.

Jørgen var en borgerligt-anarkistisk kosmopolit af en slags, som Københavns Universitet ikke mere producerer. Kolleger og gamle elever over hele landet vil savne ham og mindes hans store kærlighed til de gamle sprog og hans vilje og evne til at gøre studiet af antikken vedkommende og nødvendigt for moderne mennesker.